

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/16/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4325010836
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4325010836.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Ľubomíry Podmaníkovej a Mgr. Alexandry Osadskej, v trestnej veci odsúdeného A. B., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona o sťažnosti odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 10.12.2025, sp. zn. 2Pp/40/2025, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 24. februára 2026, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“) na podmienéčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/67/2023 zo dňa 04.11.2024, právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/9/2025 zo dňa 30.04.2025.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa založil na tom, že napriek tomu, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmienéčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody tým, že dňa 04.11.2025 vykonal polovicu z uloženého šesťmesačného trestu odňatia slobody, nespĺnil ani jednu z materiálnych podmienok, pretože svojím správaním a plnením povinností v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody nepreukázal polepšenie, a zároveň od neho nemožno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Tento svoj výsledok súd I. stupňa podložil hodnotením riaditeľa ÚVTOS Želiezovce na odsúdeného, podľa ktorého správanie a vystupovanie odsúdeného nebolo vždy na požadovanej úrovni. V jednom prípade obžalovaný dňa 14.11.2025 porušil ústavný poriadok tým, že bol účastníkom fyzického konfliktu so spoluodsúdeným, za čo bol disciplinárne potrestaný celodenným umiestnením do uzavretého oddielu na dobu 5 dní, v druhom prípade bol disciplinárne potrestaný celodenným umiestnením do uzavretého oddielu na 10 dní pre odmietnutie splniť príkaz príslušníka zboru byť ubytovaný v určenom oddiele. Ďalej ústav poukázal na to, že ku spáchaniu trestnej činnosti odsúdený nezaujima kritický postoj, doteraz si od nastúpenia do výkonu trestu odňatia slobody dňa 04.08.2025 nevytvoril podmienky na udelenie disciplinárnej odmeny. Ústav vyhodnotil, že hoci resocializačná prognóza je u odsúdeného priaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti je nízke, ústav neodporučil podmienéčné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Súd I. stupňa, vychádzajúc z charakteru trestnej činnosti, pre ktorú odsúdený v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody, ako aj z jeho sklonov k páchaniu druhovo rovnakej trestnej činnosti (opakovane bol súdený za majetkovú trestnú činnosť) vyhodnotil, že odsúdený je špeciálnym majetkovým recidivistom, u ktorého nie je záruka, že by sa, po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, opätovne nedopustil trestnej činnosti. Uvedené súdu I. stupňa vyplynulo aj z odpisu registra trestov, podľa ktorého sa odsúdený doposiaľ dostal do rozporu so zákonom pätnásťkrát, dopúšťal sa rôznorodnej trestnej činnosti, opakovane spáchal trestné činy krádeže, ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, marenia výkonu úradného rozhodnutia, vydierania, porušovania domovej

slobody, podvodu, poškodzovania cudzej veci, nebezpečného vyhrážania, výtržníctva a neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky; z toho v šiestich prípadoch bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody, v dvoch prípadoch sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia neosvedčil, a preto mu musel byť nariadený výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody. Súd I. stupňa poukázal aj na Centrálnu evidenciu správnych deliktov a priestupkov, v ktorej má odsúdený evidované tri záznamy, pričom raz išlo o priestupok proti majetku a dvakrát o priestupky proti verejnému poriadku. Súd I. stupňa formálne deklaroval ľútosť odsúdeného nad vlastným konaním a snahu odsúdeného viesť riadny život, pracovať, neposúdil ako také, ktoré by mohli odôvodňovať iné rozhodnutie vo veci. Podľa mienky súdu I. stupňa sú u odsúdeného zakorenené sklony k páchaniu trestnej činnosti, k nerešpektovaniu právneho poriadku, základných noriem občianskej spoločnosti, k neplneniu zákonných povinností, a preto bolo potrebné, aby odsúdený celý uložený trest odňatia slobody, ktorý mu končí 04.02.2026, vykonal. Súd I. stupňa nezabudol ešte dodať, že odsúdenému už bola zo strany spoločnosti daná možnosť preukázať polepšenie, ukladané mu boli aj tresty alternatívne, v dvoch prípadoch tresty s podmiennečným odkladom, ktorých výkon mu musel byť nariadený. Súd I. stupňa preto vyhodnotil, že u odsúdeného už uložený trest neplní resocializačnú funkciu, funkciu individuálnej/generálnej prevencie, či morálneho odsúdenia, ale len funkciu ochrannú, kedy sa ďalším výkonom trestu chráni okolitá spoločnosť. Súd I. stupňa skúmal aj možnosti podmiennečného prepustenia v zmysle ustanovenia § 68 odsek 1 Trestného zákona s nariadením probačného dohľadu nad odsúdeným za súčasného ustanovenia primeraných obmedzení alebo povinností v zmysle § 51 odsek 3 a 4 Trestného zákona a mal za to, že ani uložené primerané obmedzenia, či povinnosti by nedávali záruku, že odsúdený by, po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, viedol riadny život, a to s poukazom na už uvedené okolnosti ako aj skutočnosti zistené o osobe odsúdeného. Pre súd I. stupňa pri rozhodovaní preto zohrali významnú úlohu život odsúdeného pred nastúpením do výkonu trestu, okolnosti spáchanej trestnej činnosti a opakované páchanie trestnej činnosti.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, teda včas, podal odsúdený sťažnosť, ktorú dodatočne neodôvodnil. Z priebehu verejného zasadnutia, na ktorom sa prejednával návrh odsúdeného na jeho podmiennečné prepustenie tento tvrdil, že hodnotenie sa mu pokazilo, lebo bol napadnutý spoluväzňom.

Krajský súd v Nitre, ako súd nadriadený, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Nadriadený súd v rámci prieskumnej povinnosti zistil, že skutkové zistenia a právne úvahy súdu I. stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia, ktorého obsahom bol záver o tom, že odsúdený splnil formálnu podmienku tým, že vykonal polovicu z uloženého trestu odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženía, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/67/2023 zo dňa 04.11.2024, právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/9/2025 zo dňa 30.04.2025 a že nevyhovelo materiálnym podmienkam podmiennečného prepustenia, ktorými sú podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a zároveň sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, boli opodstatnené, a to z tých istých dôvodov vyplývajúcich z odôvodnenia napadnutého uznesenia, ktoré zodpovedá ustanoveniu § 176 odsek 2 Trestného poriadku, na ktoré nadriadený súd ako na správne a úplné preto iba poukazuje a sotožňuje sa s nimi.

V súvislosti s nesplnením druhej podmienky na podmiennečné prepustenie súd, nad rámec uvedeného súdom I. stupňa, dodal, že odsúdený nielenže opakovane recidivuje, sedemkrát bol súdený za majetkovú trestnú činnosť, že jeho trestná činnosť trikrát presiahla územie Slovenskej republiky, ale už vo svojej rannej mladosti sa stal páchatelom, keď v roku 2002 vo svojich 16-tich rokoch bol odsúdený za trestný čin krádeže, za čo už vtedy „dostal“ nepodmienečný trest odňatia slobody. Rovnako tak v roku 2003 bol ako mladistvý odsúdený za trestný čin vydierania na 9-mesačný nepodmienečný trest odňatia slobody. O tom, že odsúdený sa nevie správať podľa pravidiel nielen na slobode, ale dokonca ani v prísnych podmienkach stanovených ústavom, svedčil aj fyzický konflikt so spoluväzňom (čo napokon odsúdený aj priznal), za ktorý musel byť kárne riešený.

Takto doplňujúc osobnostnú charakteristiku odsúdeného sťažnostný súd, zhodne s názorom súdu I. stupňa, nevidel u odsúdeného žiadnu šancu na jeho úspešný návrat do života na slobode po jeho izolácii vo výkone trestu, na jeho zaradenie sa medzi riadne žijúcich spoluobčanov a ani snahu o polepšenie sa, pretože na správanie odsúdeného všetky doterajšie odsúdenia nemali pozitívny dopad.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. So zreteľom na uvedené preto nadriadený súd sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.